

2014 Forårsturen til Madeira.

I uge 5, hvor vi var på skiferie i Ischgl, fejrede vi sølvbryllup om tirsdagen, hvor alle de venner, som var i Ischgl den pågældende dag, var inviteret til at fejre dagen sammen med os på bjerget og til aftensmaden ☺. Vores venner Else & Erik fra Karlslunde, som vi lærte at kende på en skiferie til Ischgl, fejrede dagen sammen med os, da vi holdt skiferie sammen. Der kom desværre ikke andre på dagen!

Og hvad er det så lige, man skal forære sin elskede hustru som sølvbryllupsgave. Jo, det var ganske let for mig at beslutte, at det skulle være en rejse til Madeira, og da vi havde aftalt, at holde ferie i uge 15, den sidste hele uge inden påsken i 2014, så måtte jeg satse på den uge. Jeg undersøgte, hvem der havde [Madeira](#) som rejsetilbud og hvordan rejsetiderne var. Det viste sig at rejsearrangørerne rejser fra København om mandagen og retur næste mandag, og så var det jo et problem, idet Karin havde valgt ugen før påske, så hendes kolleger kunne få en forlænget påskeferie. Gode råd var dyre, men da vi var til åbent hus / indvielse af Jobcentret, kunne jeg lige snige mig væk et øjeblik, for at tale med hendes teamleder, som syntes, det var en god ide. Efterfølgende fik jeg en mail fra Jobcenterchefen, som gav tilsagn om, at Karin selvfølgelig kunne holde fri de nødvendige dage, og at de nok skulle holde på en hemmelighed. Spies blev kontaktet samme aften, og jeg fik bestilt rejsen til Madeira, hvor vi skal bo på "[Four Views Monumental Lido](#)", som ligger tæt ved "Gorgulho", hvor jeg boede i 1980. Nu står julen for døren, første rate er betalt, skiferien er om 5 uger, og på sølvbryllupsdagen er det ikke hemmeligt mere. Jeg glæder mig til at se Karins ansigt, når hun får gaven, og glæden ved at der allerede er styr på feriedagene. ☺

Da vi skal af sted en mandag, har jeg aftalt med Kasper, der er på politiskolen i København, at vi, i weekenden op til, kan besøge ham. Jeg har bestilt [AlsieExpress](#) til at flyve os til CPH lørdag, den 5. april 2014, hvor Kasper vil hente os i lufthavnen om formiddagen, så vi sammen kan holde weekend og han vil også køre os ud til lufthavnen tidligt mandag morgen, når vi skal flyve til Madeira. Når vi kommer hjem fra Madeira, venter vi et par timer i lufthavnen og flyver videre til Sønderborg. Transporten til og fra lufthavnen i Sønderborg klarer Jeanne for os, da hun har lovet, at bringe os ud til Sønderborg lufthavn tidligt lørdag morgen, og hente os sent mandag aften, når vi kommer tilbage igen.

Madeira

Região Autónoma da Madeira

Hovedstad: Funchal
Sprog: Portugisisk
Areal: 828 km²
Indbyggere: 245.800
Tidszone: +2 (UTC)

Flag:

Nu, 7 uger før vi skal af sted, er vi godt i gang, på Internettet, med at søge på alt om Madeira. Vi har allerede fundet flere interessante sider, hvor vi kan få inspiration til vores tur til [Madeira](#). Vi har indkøbt Politikens, "Turen går til Madeira" og ud fra anbefalinger på Internettet har vi bestilt "Sunflower Landscapes of Madeira" som inspirationskilde til vandreture, når vi kommer til Madeira. Til [inspiration](#) er Internettet en fantastisk hjælp med mange spændende og flotte beskrivelser fra øen, så vi tager velforberedt af sted, så vi kan få en oplevelsesrig og spændende ferietur.

Så er der kun 2 uger til, vi skal af sted. Weekendens skal bruges på at finde kufferterne frem og begynde på at pakke de ting, vi skal have med på rejsen. Vi bruger rejsebeskrivelser på internettet, for at finde ud af vejr og vind, og hvad andre, der har været af sted i samme periode, har skrevet om, hvad de har taget med.

Så er vi nået til fredag, hvor jeg holder fri, og Karin er taget på arbejde. Jeg har forskellige ting, jeg gerne vil nå, inden vi skal af sted. Karin havde et møde om eftermiddagen og hun kom hjem kl. 15. 45. Resten af dagen gik med at få pakket det sidste i kufferten og set lidt fjernsyn inden sengetid

Lørdag, den 5. april 2014:

Vi vågnede, 5 minutter før vækkeuret var sat til at kalde på os. Efter morgentoilette og et hurtigt måltid, fik vi det sidste gjort klar, og snart raslede det ved døren. Det var Jeanne, der kom for at hente os. Klokken 06.40 fik vi læsset kufferterne i bilen og startede mod Sønderborg lufthavn, hvor vi var kl. 07.10. Efter vi havde sagt farvel til Jeanne, fik vi tjekket ind som nr. 5 og 6 med

AlsieExpress

AlsieExpress til København. Vi fandt en plads næsten helt fremme i flyveren, og kl. 08.00 slap hjulene på flyet landingsbanen, og vi blev løftet op igennem skyerne. Kaptajnen fortalte, at det ville være overskyet godt halvvejs. Efter 20 min i luften forsvandt skyerne, samtidig med at kaptajnen sagde, at vi var ved at lægge an til landing i København, hvor temperaturen kun var 4 C. Vel landet ringede jeg til Kasper, som kunne køre til lufthavnen, så det passede med, at vi fik hentet vores bagage. Vi ventede 5 min udenfor, inden Kasper samlede os op, så vi kunne køre til Hvidovre, hvor vi fik kufferterne sat indenfor. Vi nåede, at komme hen i indkøbscentret, for at ose lidt, inden vi gik op for at hilse på Karin & Gorm. Efter en øls tid gjorde vi klar til dagens program, og sammen med Kasper, begav vi os til S-banen og kørte ind til Hovedbanen, hvor vi købte billetter til Øresundstoget, og kørte til Malmø. Fremme i [Malmø](#) var vi blevet lidt sultne, så vi tog en runde mellem alle de spisesteder, som var på banegården, inden vi valgte at købe 3 sandwich i Subway. Efter at have spist dem, begav vi os ud i Malmøs gader, og startede ned ad gågaden mod [Carl Adolfs Torg](#). Undervejs betragtede vi mange flotte gamle bygninger. Det var lidt en kold fornøjelse, for temperaturen var kun 4 C, men vi fortsatte helt frem til Triangln. Nu var det tid til at vende, så vi gik gennem indkøbscentret, hvor vi nød varmen. Vi fortsatte tilbage mod Carl Adolfs Torg, men inden vi nåede frem "droppede", vi ind på en Kaffebær, hvor vi fik en stor kop kaffe (½ ltr.). Nej, Karin fik Chai-Latte. Vi nød det alle tre, mens vi sad dejligt lunt indenfor. Snart var det tid til, at begive os videre mellem de gamle huse, og frem til banegården Malmø C, hvor vi fandt ned til toget til København. På Hovedbanegården stod vi af, for lige at tage en Strøgtur frem til Kgs. Nytorv, hvor vi var inde i Magasin for at ose. Bagefter begav vi os ad Strøget, indtil vi drejede ind af en af sidegaderne, for at komme frem til [Restauranten Salvatore](#), hvor Kasper havde bestilt plads. Menuen bestod af Muslingesuppe, Øksemørbrad til Karin og jeg, mens Kasper fik Hestekød. Til det fik vi husets vin, som kom fra Sardinien. Efter et velsmagende måltid begav vi os ad Strøget frem til Hovedbanen, hvor vi tog S-toget til Friheden Station, hvorfra vi gik det sidste stykke hjem til Kasper, hvor vi hyggede os indtil sengetid.

Carl Adolfs Torg

Søndag, den 6. april 2014:

Også i dag, vågnede vi før vækkeurets kalden. Efter et hurtigt morgentoilette, tog vi S-toget til Hovedbanen. Denne gang tog vi udgangen til Istedgade. –Ja vi vil hellere på Istedgade om dagen, end om aftenen. Vi gik ned ad Istedgade og drejede ind på Halmtorvet, som så helt mon-

Café Apropos

dænt ud. Her havde Kasper bestilt plads til Brunch på [Café Apropos](#). Efter 1½ time, hvor vi havde proppet os med masser af kaffe og lækker fra buffeten, "væltede" vi godt forspiste ud på gaden, hvor vi nød gåturen gennem Københavns gader frem til Nørreport, hvor vi tog Metroen til Kastrup og [Den Blå Planet](#). Her i Danmarks nye akvarium, brugte vi et par timer i selskab med alverdens fisk og andre havdyr. Det var en oplevelse, at se de mange spændende akvarier, og gå gennem glas-tunnelen, hvor de store fisk svømmede hen over os. Vi så mange sjove og interessante fisk og havdyr, bl.a. en stor flok af røde Piranhaer. Godt der var skærmet af, så vi ikke kunne falde i. Efter et spændende besøg i et fugtigt og varmt miljø var det dejligt, at komme ud i den friske luft, som vi nød på gåturen ned til Kastrup station. Med Metroen gik det ind til Kgs. Nytorv, hvor vi fortsatte ad mindre gader ned mod Rådhuset. Vi ville se, om vi kunne finde et listigt sted for, at for at få en øl, at slappe lidt af på. Efter et lille smut gennem Christiansborg faldt vi ind på [Cafe Munter](#), hvor vi fik bestilt to Hoegarden og en Brown Ale, som vi nød ved strålevarmen under baldakinen udenfor. Efter at have nydt øllen begav vi os videre ned mod Hovedbanen. Vi blev enige om, at finde et pizzeria hvor vi kunne få lidt at spise, inden vi ville tage hjem til Kasper for at hygge os.

Den Blå Planet

Fremme ved Hovedbanen gik vi ind på Astor Deep Pan Pizza, hvor vi fik Pizzabuffet med sodavand til. Efter at have spist os mætte, tog vi S-toget til Frihedens station. Her var vi lige inde i Netto for at handle lidt fornødenheder til Kasper og en Flaske Amarone. Vel hjemme ved Kasper fik vi lidt brusevand, at slukke tørsten med, imens Amaronen kunne blive luftet lidt. Vi fik set Formel 1 løb fra Bahrain, og smagt på Amaronen. Bagefter så vi fodbold med Brøndby – Esbjerg, mens vi nød det sidste af Amaronen og hyggede os, indtil vi gik i seng for at være udhvilet, inden vi skal tidligt op i morgen.

Mandag, den 7. april 2014:

Uret var sat 05.40, og i dag måtte uret "bimle" et par gange, inden der var nogen reaktion. Det var lidt svært at komme ud af "fjerene", indtil det gik op for os, at det var i dag, vi skulle flyve til Madeira. Så gik det hurtigt ud af "fjerene". Kasper var stået op, men "de gamle" fik lov at gå først på badeværelset. Da vi ikke skulle have morgenmad, inden vi kørte, kunne vi starte fra Tavlekærsvej kl. 06.00, hvor Kasper var klar til at køre os til lufthavnen. Efter ca. 20 min. blev vi sat af lige foran Terminal 2, hvor vi tog afsked med Kasper, som kunne køre hjem for at få morgenmad og læse lidt, inden han skulle være på Politiskolen kl. 10.00. Selv om vi absolut ikke er drevne chartergæster, lykkedes det os at tjekke ind på "Self Check in". Det er første gang Karin er på charter, og anden gang jeg er det. Første gang var i øvrigt til Madeira for 30 år og 8 måneder siden. Vi var helt stolte over, at det lykkedes uden hjælp. Efter vi havde afleveret bagagen, gik vi gennem kontrollen, hvor der var 5 min. kø for at komme i "Det hellige land". Vi fik lagt Pc i en kasse, håndbagage i en anden og jakke og livrem i en tredje, inden vi gik igennem magnetporten. Det skete helt uden dramatik, så vi fik udleveret det hele, og var klar til at gå igennem til "Det toldfrie område". Vi kunne se, at priserne var de samme eller lidt højere, end det vi er vant til i Flensborg. Nu var det tid til at finde lidt kaffe og morgenmad, inden vi skulle gøre klar til at finde Gatene. Efter morgenmaden var vi klar til at finde frem til Gate B4, hvor vi ventede en lille ½ times tid, inden vi fik lov til at gå om bord. Klokkens 08.05 var alle ombord på flyet, en [Airbus 320](#) med 177 pladser. Den var knap nok fyldt op. Det var en noget anderledes oplevelse end AlsieExpress. Her var kun lige plads til benene frem til pladsen foran, og så sad vi 3 på hver side af gangen. Nå skidt vi skulle jo kun sidde der de næste ca. 5 timer, inden vi landede på Madeira. Undervejs fik vi det mad, vi havde bestilt med en kop kaffe til. Karin manglede vist lidt vand, men var nok lidt for nærig til at betale overpris for det. Næsten fremme ved Madeira løsnede skyerne op, og vi kunne se ned til vandet fra de godt 10.000 m, som vi fløj i. Efter ca. 5 timer landede vi i [Madeiras lufthavn](#). Da vi havde talt lidt med dem, der sad ved siden af os, fulgtes vi med dem ned for at hente bagagen. Mens vi ventede, fandt vi ud af, at de også skulle bo på Four Views Monumental som os. Snart kom den første kuffert og efter nogen tid kom den sidste, så vi kunne begive os ud mod udgangen, hvor Spies' guider ventede på os og fortalte, at vi skulle med bus nr. 24 til Funchal. Bagagen skulle vi sætte ved nogle mænd med røde bluser, så skulle de nok køre bagagen ud til hotellerne, og sætte det i receptionen. Vel fremme ved hotellen fik vi tjekket ind og fundet vores værelse. Da vi gik ind ad døren, fik vi næsten åndenød. Det første vi så var udsigten ud af panoramavinduet mod havet - Fantastisk. Bagefter blev vi benovede over, det flotte værelse vi havde fået. Det første vi gjorde var, at smide bagagen på gulvet og gå ud på altanen, for at nyde udsigten, og det har vi gjort mange gange siden. Efter ½ times tid var bagagen endnu ikke kommet, så vi blev enige om, at finde et sted hvor vi kunne købe noget vand og en flaske Puncheda. Da vi kom op på værelset, fik vi slukket

Thomas Cook til Madeira

Udsigten fra værelset

tørsten og sad og nød en Poncha eller to på terrassen sammen med lidt saltede chips. Efter en times tid ville vi gå ud for, at se lidt på omgivelserne, men da vi kom ned, var de rødblusede ved at sætte bagagen ind i receptionen, så det fik vi lige smidt op på værelset, inden vi gik en kort tur på Lidoen. Vi gik ned forbi Gorgulho, som jeg havde boet på for godt 30 år siden. Det så lidt simpelt ud i forhold til, hvor vi boede nu. Vi fortsatte ned langs Lidoen og nød udsigten over vandet og de mange buske / træer med blomster. Der blev fotograferet til den "store guldmedalje", så flot var det. Nu var det snart tid til at gå til velkomstmødet på [Solar Da Ajuda](#), som lå lidt oppe ad sidegaden ved hotellet. Guiden fortalte spændende og levende om Madeira, og hvilke ture

Spies havde at vælge mellem, men gav også forskellige fif, hvis man ikke ville deltage i deres arrangementer. Efter mødet fik vi en "velkomstmenu" bestående af 4 retter, med [Espada-fisk](#) som hovedret, og Kaffe og Brandy som afslutning. Efter at have spist en fantastisk velsmagende og spændende menu, "væltede" vi ud af lokalet, og var nødt til at gå en omvej hjem til hotellet, imens vi "slog mave". En oplevelse af et måltid og til den pris! Hjemme på hotellet fik vi et bad, inden vi godt trætte kunne slappe af og gøre klar til morgendagens oplevelser på Madeira. Nu er der kun at sige Godnat og Obrigado! (Kvinde: Obrigada!)

Espadafisk med banan

Tirsdag, den 8. april 2014:

I dag havde vi valgt, at tage på vores egen tur. Vores program bestod af en vandring (ikke Levada), hvor vi ville gå fra Lido do Gorgulho, (som er under ombygning) til [Camara de Lobos](#). Vi havde læst, at man kunne gå hele vejen på strandpromenaden, og på velkomstaftenen havde de fortalt, at når man kom frem til en tunnel, så var den lukket, og så måtte man gå højere op til vejen og følge den, til der kom en vej til stranden, og så gå videre på promenaden. Den tur skulle vi prøve her på første dag. Hvorfor starte langsomt, vi er vel i form (Leverpostejform). Vi vågnede veludhvilet, og var i restauranten på 4 sal, for at få morgenbuffet kl. 08.00. Det flotteste udvalg vi har fået, med flere buffetborde. Champagne, brød, æg, pålæg, ost, frugt og morgenmadsprodukter, alt i forskellige versioner. Vi var lige ved at revne, da vi gik op på værelset, for at gøre klar til dagens tur langs vandet. Karin havde taget sin skridttæller på, så vi kunne følge med i, hvor mange skridt vi gik på turen. Skidttælleren var sat på nul, og vi gik fra hotellet kl. 09.15. Vi kom forbi "Lido do Gorgulho", som er områdets Lido, hvor man

Hotel Four Views Monumental

kunne bade i forskellige havbassiner til 2010, men en storm ødelagde det hele, og de reparerer stadig. Her har kommunen heller ingen penge til "de væsentlige opgaver". Vi fortsatte mod vest, ad den strandpromenade som er anlagt, delvis for EU-midler (De kan godt lave flotte gangområder – Generelt har de her på Madeira de flotteste jeg har set!) Efter vi var gået ca. halvvejs mod Camara de Lobos, kom vi til et skilt, som viste ruten gik ad 2 veje, nemlig ned ad en trappe til stranden eller op i byen. Vi valgte desværre trappen, så vi måtte lige gå 100 trappetrin ned mod stranden, men kun for at møde en afspærret tunnel. Lidt surt, men så har vi prøvet det – Man kan undre sig over, at der ikke var et skilt, der sagde at tunnelen var spærret, men når jeg tænker lidt over det, så kan jeg godt se dilemmaet, for så fik den lille restaurant / bar ved tunnelen ingen gæster. Skidt, vi kom tilbage på den slagne vej, hvor alle de friske morgenløbere også løb. Nu gik det opad, godt 20 % tror jeg, men efter mange skridt nåede vi op til Estrada Monumental, som vi fulgte mod vest. Vi mødte ingen steder, hvor vi kunne finde en vej ned til stranden, før vi kunne komme ned til [Praia Formosa](#). I øvrigt her hvor [Christiano Ronaldo](#) vil bygge et hotel, som skal hedde CR7- * (og et navn efter hotelkæden). Det var den første vej, vi mødte som gik til stranden, men det gav en speciel oplevelse, idet vi gik forbi nogle små huse, som var bygget på de smalle stimler jord, der var mellem vejen og lava klippen. Vi tror mest på, at det er en slags kolonihave, for der vel ingen EU-borgere, som kan bo sådan. Da vi kom ned til vandet, så vi et skilt der sagde, at der var 2 km til Camara de Lobos, så vi fortsatte ad den specielle strandpromenade mod Camara de Lobos. Den er bygget af beton, på piller det meste af vejen, men inde ved et lille værft, skulle vi lige en tur

Alternativ kolonihave?

Churchills Place

over et lille bjerg, inden vi kunne se Camara de Lobos ligge foran os, som et flot syn, hvor man både kunne se havnen og skråningen op mod Gabo Girao. Vi tog trapperne, forbi [Churchills Place](#), helt ned til havnen, og gik en tur, for at finde et sted, hvor vi kunne få en kold øl. Pludselig så vi et hoved i vandet i havnen, og talte om at det kunne være en søløve – Det viste sig at være en hund, som var helt vild med vand. Vi kunne se, at alle der sad ved baren ved havnen sad og drak kaffe, men vi var ikke kaffetørstige og ville ikke bryde rutinen, så vi vendte og gik tørstige tilbage. Tilbage forbi stranden med det brune sand, hvor stien lå på søjler, fortsatte vi mod Praia Formosa.

Vi kunne hele tiden se trappen op lige efter den lukkede tunnel, men vi vidste, at vi var nødt til at tage den lange, drøje omvej op ad bjerget til byen. Vi nød det, da vi var kommet tilbage på strandpromenaden ind mod Funchal, og fik lige hvilet benene et par gange, mens vi sad på en bænk. Efterhånden var vi fremme ved Lido do Gorhulho, hvor vi lige skulle ind i Supermarkedet Pingo Doce, for at handle lidt fornødenheder, så vi kunne klare os, hvis det gav hungersnød. Efter at have købt lidt ind, gik vi på hotellet for at "læsse af" og slappe lidt af, inden ville gå en lille smut ind i Funchal centrum. Klokken 13.55 var vi på hotellet for at slappe af efter 20.652 skridt. Efter en let frokostanretning med boller, pålæg, øl og en obligatorisk [Poncha](#) (eller to), var vi igen klar til nye eventyr, så vi traskede ind mod Funchal, hvor vi fulgte Estrada Monumental ned mod byen forbi Reids hotel og ad den stejle bakke ned mod centrum. Genkendeligs-glæden var stor for mig, selv efter 30 år, men da vi kom ned til rundkørslen for enden, blev jeg forvirret. Det rettede sig, da jeg så "[Henrik Søfareren](#)" og rundkørslen, som var under reparation. Vi fortsatte videre frem gennem centrum og kom frem til [Mercado dos Lavradores](#), hvor vi måtte et smut ind, selv om fiskeauktionen var slut. Vi fik "skimmet" stedet, og vil besøge det senere. Efterhånden var vi "godt brugte" og trængte til en øl, så vi fandt et sted at hvile os, mens vi så på dem, der gik forbi. Vi slappede af mens vi for 20 € fik 3 øl (til sammen) og en toast med tun (Lækkert). Efterhånden var det tid til at trave hjem til hotellet, hvor vi tjekkede ind på værelset kl. 18.00 efter 32.008 skridt. Om det var lidt for hårdt for den gamle (snart pensionist), eller solstik eller hvad, vides ikke, men jeg gik helt kold. Jeg begyndte at ryste, mine lægge var ildrøde af solen, jeg måtte lægge mig lidt, inden vi skulle spise. Karin var helt bekymret, så i stedet for at gå ud at spise, fik jeg lov til at sove. Søvnene viste sig at vare lige til næste morgen, hvor vi skulle på tur med bus til Vestmadeira.

Firben i solen

Onsdag, den 9. april 2014 (min fars fødselsdag):

Efter en dejlig lang nats søvn, vågnede vi veludhvilede og jeg var frisk igen, og efter morgentoi-lette var vi klar til at få morgenmad kl. 07.30. Efter morgenmaden gik vi ned til mødestedet ved

Udsigt fra bussen

Hotel Porto Mare, hvor vi skulle samles op af bussen kl. 08.55. (Vestmadeira, heldagstur med frokost). Efter vi var samlet op, skulle vi hente de sidste ved et andet hotel, og nu gik det videre med Sasha som guide og Geronimo som chauffør. På trods af navnet var der ingen indianerkørsel ☺. Første sted vi kørte til var Camara de Lobos, og det var sjovt at se oppe fra den højt beliggende vej. At se de steder vi var gået forbi på vores vandretur til Camara de Lobos. Lige før Camara de Lobos valgte chaufføren de små veje, så vi igen kunne se havnen og Churchills Place. Efter lidt omkørsel og venten på biler, der skulle flyttes, gik det videre mod Gabo Girao, hvor vi var kl.

09.30. [Gabo Girao](#) var en helt anden oplevelse, end da jeg var her for 30 år siden. Den gang var det en grøn bakketop med et sted, hvor man kunne parkere, så man kunne gå ud til skråningen, for at se ned, uden rækværk. Oplevelsen var den samme, men nu var der stor parkeringsplads til busser og biler, og en flisebelagt sti frem til en udsigtsplatform af glas som EU har sponseret. Meget spændende at stå ude på glasset og se ned på stranden 580 m under os. Vi blev nu enige om, at det var bedre og se gennem "Elefantristen" hvor synet var mere klart, trods metalribberne. Vi fik råbt et højt hurra for min fars fødselsdag, fra verdens anden højeste havklippe – så jeg tror, det kunne høres helt til Danmark. – Tillykke – Efter et kvarters tid var vi klar til at fortsætte busturen mod Riberia Brava ad de små veje. I [Riberia Brava](#) fandt chaufføren et sted at holde blandt de mange andre busser, som var undervejs. Efter ½ times pause kørte vi videre op mod [Encumeada passet](#) (1.007 m), for at komme over på nordsiden af Madeira. Oppe i passet havde vi 20 min pause, så vi kunne få taget billeder af både nord- og sydsiden af øen. Desværre var det lidt skyet, så vi kunne kun se helt ned til vandet på nordsiden. Nu gik det videre ned mod kysten ad bjergvejene, og ved [Sao Vicente](#) drejede vi mod vest. Hvor det var muligt, tog vi de gamle veje, og snart var vi fremme ved "[Brudesløret](#)", som er et vandfald, der falder ned i havet. Her holdt vi en kort pause, mens vi fik en Poncha, og jeg fik købt en kasket til 5 €, som hjælp mod solen ☺. Derefter fortsatte vi til [Porto Moniz](#). Undervejs havde Sasha fortalt os en masse om øen, planter og dyreliv. Af sjove ting kan nævnes, at mælkebøtterne her er op til 1½ m høje og at man høster kartofler 3

Gabo Girao

Porto Moniz

gange årligt. Vel fremme i Porto Moniz var der frokost (eller middag) med 3 retter mad. – Grønsagssuppe, Espadafisk, is med banan og kaffe. Bagefter sad vi lidt og så på bølgerne, der slog ind over klipperne. Sasha fortalte at Madeira også blev kaldt mini Hawaii af surferne, da bølgerne kunne blive op til 17 m høje. Efter middagspausen gik det videre op gennem "det frie ko-område", hvor kødkvæget går frit. Her kørte vi en overgang igennem skyerne, og som Guiden sagde, så har vi været der, hvor skyerne vender. Nu gik det hjemad, og i [Calheta](#) holdt vi en kort pause, hvor vi fik os en velfortjent øl ved lystbådehavnen. Nu gik det videre ad den gamle vej, gennem de gamle tunneller, og bl.a. kørte vi igennem et vandfald, hvor bussen blev vasket. Efterhånden var vi tilbage ved Riberia Brava, hvor vi kørte op på motorvejen, som vi fulgte tilbage til Funchal. Her fik vi en hel rundvisning, for at få passagererne sat af ved deres hoteller. Vi blev sat af ved "Porto Mare", hvor vi var stået på, og gik hjem til hotellet, hvor vi lukkede en velfortjent øl op kl. 16.50. Mens vi sad og nød det, skulle Karin lige i sin kuffert, men låsen var gået i baglås, så vi måtte omkring receptionen for at få lidt hjælp. Lidt senere kom der så en handy man forbi, som i et snuptag klarede låsen. Så var glæden tilbage på værelse 922, og vi var en erfaring rigere og nogle Euro fattigere. "Af erfaring bliver man klogere, men sjældent rig", men glæden over at komme videre i livet er stor. (Min omskrivning). Da Karin og jeg ikke er til flere store måltider hver dag, gik vi ned for at handle lidt ind i "Pingo Doce", og så nød vi et let måltid på altanen med rødvin til, men jeg skrev dagens beretning. Nu er skridttælleren nået til 6.817, men vi har noget til gode fra i går. Nu vil vi gå i bad og hygge os resten af aftenen. "Boa Noite" – Godnat!

Madeiras Nationalblomst

Torsdag, den 10. april 2014:

Selv om vi kun havde fået et let måltid i aftes, vågnede vi kl. 07.00, uden at vi havde den store sult. Efter morgenbuffeten gik vi ud for at nyde vejret, med både skyer og sol. Kl. 08.30 blev vi, sammen med andre, samlet op af bussen foran hotellet Porto Mare, som ligger 100 m ud ad Estrada Monumental. Da vi skulle på Levadavandring, havde Guiden allieret sig med en Naturguide, Henrike, som vidste alt om planter og anden natur, så han kunne fortælle om, alt det vi mødte på vores vej. Vi skulle først køre ca. 30 min i bus ud til [Ponta do Sol](#), hvor vi drejede ind i

Levadavandring

Tabua dalen, hvor vi i ca. 500 m højde, skulle følge Levada Nova ca. 3,5 km ind i dalen og videre ud mod Riberia Brava på den anden side af dalen. I alt ca. 7 km. Levadavandring. De 7 km vi skulle gå er kun en lille del af de ca. 2.000 km levadaer, som findes på Madeira. Levadaerne er livgivende for alle bønderne, idet der er den eneste måde, de kan få vand frem til deres afgrøder. Vandet kommer oppe fra bjergene og det ledes gennem levadaerne, som kun har et fald på 1 mm pr. meter (1/000). Undervejs fortalte Henrike og Chris (vores danske guide) om de ting, vi mødte på vores vej af forskellige planter / blomster / træer. Undervejs kunne vi også nyde de fantastiske udsyn, der var over dalen og ud mod havet. Inde i bunden af dalen holdt vi en lille pause, så vi kunne drikke lidt af vores medbragte vand og få en banan. Derefter fortsatte vi videre ud mod sydkysten, og undervejs gik vi igennem en tunnel, hvor det godt nok var mørkt, men vi kunne heldigvis se lys for enden. Efterhånden var vi kommet frem til stedet, hvor det var planlagt, at bussen skulle hente os, men Henrike syntes vi var så godt til bens, at vi kunne gå ned til den lille bar, hvor vi kunne smage "rigtig Poncha". Så slap buschaufføren for at kringlesig op gennem serpentinene. Efter at have smagt på Ponchaen og hvilet lidt, forlod vi Tabuadalen kl. 12.00 og blev kørt ad de smalle, stejle og kurverige veje ned til Riberia Brava, hvorfra det gik ad større veje og motorvejen tilbage til vores opsamlingssted og hotellet, hvor vi var kl. 12.45. Efter at have hvilet benene lidt, var vi klar til at gå en tur ind til centrum af Funchal. På vej ind mod byen, kunne vi nyde de blå blomster på vejtræerne ned ad Avenida do Infante. Træerne der hedder [Jacaranda Mimosifolia](#), kaldes også "Falsk Palisander", er rigtig ved at komme i blomst, så de om et par uger er helt blå og grønne. På vej ned i byen drejede vi af, da vi lige

Udsigten på Levadavandringen

Christiano Ronaldos Museum

ville gå forbi Christiano Ronaldos museum, så vi kunne tage et billede af museet, som Morten (svigersønnen) kan få, når vi kommer hjem. Vi gik videre forbi havnen, hvor vi kunne lugte olien fra tankanlæggene og se krydstogtskibene i havnen. Nu var det blevet tid til en forfriskning, så vi drejede op i byen, hvor vi satte os kl. 15.10 ved [Cafe do Teatro](#), som ligger lige ved byparken. Her fik en "[Coral](#)" øl og en toast med tun. Efter at have hvilet en 40 minutters tid, gik vi videre, for at se lidt mere af byen, inden vi drejede hjemad. På hjemturen gik vi igennem [Sankt Catarina Parken](#), hvor der er et flot udsyn over havneområdet, og masser af spændende træer, hvor mange af dem har skilte på, så man kan se hvad de hedder, og hvilken verdensdel

land de stammer fra. På vej ud af parken drejede vi lige forbi porten ind til præsidentens bolig, hvor der stod en betjent på vagt. Vi fortsatte ud ad Estrada Monumental og kom efterhånden frem til vores hotel, Four Views Monumental, hvor vi afsluttede dagens tur kl. 17.10. Vel oppe på værelset var vi blevet godt trætte, så vi besluttede at lægge os lidt for at slappe af, så vi kunne være klar til, at gå ud for at spise senere på aftenen. Vi havde besluttet os for, at vi ville gå til restauranten "[Frango da Guiia](#)", for at spise "Espetada". Restauranten ligger på første sal, hvor der er en Fiskerestaurant i stueetagen, og på første sal er det så en kødrestaurant – Egentligt smart! Inde i restauranten blev vi modtaget af et meget venligt, vidende og hjælpsomt personale. Vi fik bestilt en hummercremesuppe med et glas hvidvin. Da vi ville have "[Espetada](#)", ville vi også have rødvin til, men vi kendte ikke rødvinns mærkerne, så tjeneren spurgte lidt ind til og anbefalede en rødvin til 15.50 €, som vi selvfølgelig tog. På kortet var rødvin fra 14 € til 64 €, så vi må sige, at han var menneskekender og ikke bare ville "score kassen". Han var som sagt meget hjælpsom og opmærksom – lige en tjener efter midt hjerte. Efter et velsmagende måltid var vi tilbage på værelset kl. 21.40, hvor vi hyggede os, indtil vi gik i seng, for at være klar til morgendagens strabadser – Morgendagen bliver vist hårdst for bussen.

Der spises Espetada

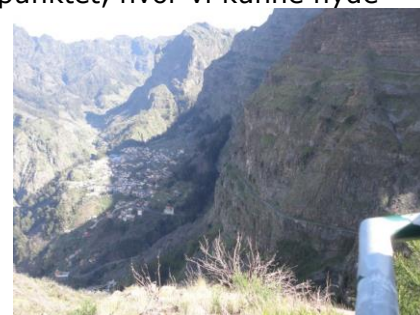
Fredag, den 11. april 2014:

I dag havde vi meldt os til turen ind til [Nonnernes dal](#), så vi stod op kl. 07.10, så vi kunne være klar til at "hoppe på bussen" kl. 08.55. Efter morgenbuffeten, denne dag med et lille glas champagne, gik vi ned til Porto Mare, hvor vi stod på bussen. (Champagnen er der hver dag). Dagens

Santa Clara Klosteret

guide var Lene, som bor fast på Madeira. Inden vi kørte ind i Nonnernes dal, skulle vi lige besøge nonnerne på Santa Clara klostret. Det er "Stille nonner", som er af Franciskaner ordenen. Vel ankommen til det lille kloster, som pt. har 14 nonner, fik vi set det lille kapel, hvor der hver dag holdes gudstjeneste, og bagefter var vi inde i besøgsrummet, hvor vice-abbadissen svarede på spørgsmål. Nonnerne i klostret er mellem 50 og 80 år, og der kommer nok ikke nye nonner til. Vores guide fortalte, at nonnerne var rigtig glade for Pave Franz, idet han var den første Franciskaner munk, som blev pave. En anden sjov ting vi hørte var, at nonnerne på klostret gerne ville se fodbold i fjernsynet, efter at Christiano Ronaldo var kommet til Real Madrid. Ronaldo er jo fra San Antonio bydelen af Funchal, og startede her på byens fodboldhold, som vist nok ligger i Portugals bedste liga. Vi forlod nonnerne kl. 10.00, for at køre videre ad de smalle kringledede og stejle veje frem mod nonnernes dal, men først til udsigtspunktet, hvor man ser ned i dalen. Jeg havde ret i går: – Bussen og chaufføren fik det hårdst ☺. Vi fik en halv times pause ved udsigtspunktet, hvor vi kunne nyde udsigten i den kølige vind, som var i bjergene, eller gå ind i souvenirforretningen, for at finde noget uundværligt fra Madeira. Nu gik turen videre, gennem den 2.404 m lange stejle tunnel, ned i Nonnernes dal, hvor vi holdt pause ved en lille shop, hvor de solgte hjemmelavede likører. Kastanje, Eukalyptus, Kirsebær, Valnød og meget mere. Efter nogle smagsprøver kunne man så købe likør med hjem. Efter et halv times stop gik det videre tilbage mod Funchal, mens guiden fortalte om alt, hvad vi så, mens vi kørte igennem [San Antonio](#). Vi kørte bl.a. forbi kirken, hvor Christiano Ronaldo er døbt og konfirmeret. For Mortens skyld prøvede vi, om

Nonnernes dal

vi kunne tage et foto gennem ruden på bussen. Efterhånden var vi fremme ved hotellerne, hvor vi blev sat af efter tur. Kl. 12.30 var vi tilbage og kunne sætte os ud på terrassen, hvor frokosten bestod af et stykke brød eller to med banan. Nu var det tid til at jeg fik skrevet det, jeg havde forsømt i går samt formiddagens oplevelser. Eftermiddagen ville vi bruge til afslapning på hotellet og i poolen, og da Karin var blevet lidt træt af at vente på mig, tog hun badedragten på, for at gå

Hvidvin ved poolen

ned på liggestolene ved poolen. Efter 5 – 10 minutter kom hun op igen for at skifte til bikini – Det var for varmt i solen, selvom der er tynde skyer for solen. Nu vil jeg gå ned for at holde hende ved selskab – Om ikke andet så er der en bar lige ved siden af poolen.

Efter et par timers afslapning ved poolen, hvor vi både fik nydt et glas hvidvin, og svømmet et par ture i svømmebassinet, var det tid til at gå op for at få et bad inden det blev spisetid. Efter badet hyggede vi os med vores bøger. Det var første gang på turen, vi fik læst lidt. Ved 20 tiden var det tid til at gå ud for at få lidt at spise. Vi kiggede lidt omkring i Lidoområdet, og valgte

til sidst en restaurant, som ligger i samme bygning som vores hotel. Da vi ikke havde den store sult, blev det til Pizza med en øl til. Efter maden gik vi tilbage til værelset, hvor vi hyggede os og læste lidt, inden det blev tid for at gå til ro.

Lørdag, den 12. april 2014:

Vi havde ikke så travlt i dag, da vi selv skulle tilrettelægge dagen, som det passede os. Vi stod først op kl. 07.45. og havde god tid til morgen toilette, og at komme ned på 4. etage, for at få morgenmad i restauranten. Også i dag fik vi et lækkert morgenmåltid med champagne. Der var også nye ting, vi endnu ikke havde set i buffeten. Kl. 09.15. havde vi spist og kunne begive os til fods mod Funchal centrum. Vi nød de mange planter og blomster, vi kunne se undervejs. Vi fortsatte forbi domkirken, for at finde frem til Mercado dos Lavradores, hvor vi gik gennem markedshallen med frugt og grønt. Det sidste stykke kunne vi lugte fiskene, og vidste vi var på rette spor. Vi brugte vel ½ times tid i fiskehallen, hvor vi fotograferede flittigt. På væggene hang et par skilte, der viste de forskellige fisk, som blev solgt på markedet. Efter fiskene var inspiceret, gik vi tilbage til hallen med frugt og grønt. Her var der 2 etager, hvor der også sælges blomster, kurveflet, Madeira osv. Vi fik købt en [Anona frugt](#) og nogle tørrede chili. Efter besøget i markedshallen fortsatte vi frem til svævebanen, hvor

Espada-fisk

I markedshallen

vi drejede op i de gamle smalle gader. Vi gik gennem Rua de Santa Maria, hvor der var masser af små serveringssteder / cafeer. De var ikke åbne endnu, så vi fortsatte frem til floden Riberia de

På vej til øl-pause

Sao Gomes, hvor vi, ved siden af Mercado dos Lavradores, fandt en cafe, hvor vi nød en velfortjent Coral øl. Efter vi havde drukket øllen, gik vi rundt i bydelen, og var bl.a. inde for at se et vinhus og en tur i domkirken. Vi gik forbi Rådhuset og Universitetet, inden vi drejede op ad nogle små gader, hvor der var opsat boder med alskens tingeltangel. Vi var også igennem parken Jardim Municipal, hvor der også var boder. Nu var det ved at være tid til at gå hjemad, så vi gik som de andre dage igennem Pargues de Santa Catarina, hvor vi nød udsigten og planterne. Vi fortsatte forbi præsidentens bolig op ad Avenida do Infante, og videre ad Estrada Monumental til vi var hjemme ved hotellet.

Vi var lige inde i den lille Spar købmand for at købe nogle fornødenheder, men det blev kun til Eukalyptus bolcher, så vi fortsatte ned i Supermarkedet Pingo Doce, hvor vi købte brød, rødvin og

pålæg, da vi kun ville spise et let aftensmåltid. Ved 14 tiden var vi tilbage på værelset, hvor hyggede vi os med at læse lidt. Karin i Madeira bogen og jeg i min krimi. Da Karin var færdig med at finde emner til morgendagens udflugt, bestemte hun sig for at tage et lille smut i Pingo Doce, for at hente et par små flasker vand og en lille ting til Luka. Jeg læste videre imens. Ved 19.30 tiden spiste vi noget af det brød og pålæg, vi havde hentet, med et par glas rødvin til. Resten af aftenen hyggede vi os på værelset med vore bøger.

<- *Bananpalme med blomst*

Søndag, den 13. april 2014:

Sidste dag på Madeira, i hvert fald for denne gang. Karin siger, at det vi ikke nåede denne gang, må vi nå næste gang, vi er på Madeira. I dag stod vi op kl. 07.50 og fik nettet os lidt inden morgenmaden. Efter morgenmaden var vi lige omkring værelset, inden vi kl. 09.40 var klar til at gå ned til Funchal. Desværre regnede det, da vi kom udenfor, og efter et kort stykke blev vi enige om, at vi gik tilbage til hotellet for at vente på bedre vejr. Oppe på værelset fik jeg læst det sidste af min bog, og Karin en roman i et af de ugeblade, hun havde med. Næsten lige efter vi begyndte at læse, holdt det op med at regne, men nu ville jeg være færdig med bogen. Kl. 11.40 havde vi fået en jakke på og paraplyerne med i tasken. Nu travede vi ind ad vejen mod Funchal centrum. Ved slugten efter Reids Hotel drejede vi ned mod havnen. I dag var der ingen krydstogtskibe i havnen, og de 3 katamaran sejlbåde lå alle ankret op. Der var nok for meget vind til at sejle med turister i dag. Efter vi var gået forbi lystbådehavnen, drejede vi op mod [domkirken Sé](#). Lidt før domkirkepladsen satte vi os ved et af bordene uden for Cafe Apollo, hvor vi fik bestilt et koldt glas hvidvin. Mens vi sad der, kunne vi se folk komme ud af domkirken med de palmeblade, de havde været inde for at få velsignet, idet det jo er Palmesøndag. Der var også nogen, som bar på andre blade, hvad det var, ved jeg ikke! Da klokken efterhånden var 12.35, og vi var lidt småsultne af gåturen, og syntes det var spændende at følge folkene på gaden, så endte det med, at vi først fik bestilt noget hvidløgsbrød og lidt senere dagens suppe, som var en hønsekødsuppe med ris – lækkert! Nu var vi klar til at gå lidt videre i byen, hvor det kun var turistforretningerne, der holdt åbent. Selv om Palmesøndag ikke er en helligdag, så skulle de fleste nok alligevel i kirke, for at få velsignet palmegrenene, som skal hænge i deres huse. Skærtorsdag er heller ikke helligdag, men resten af påsken er meget hellig for Madeiraerne. Vi ville lige en smut igennem den gamle bydel, og på vejen forbi domkirken, forelskede Karin sig i en porcelænskanne med facon som en hane. Vi gik dog videre forbi svævebanen til [Monte](#) og drejede ind i den gamle bydel, hvor vi kom forbi Arsenio's, som er berømt for Fado og sine Espetada spyd. Vi fortsatte gennem bydelen og kom frem

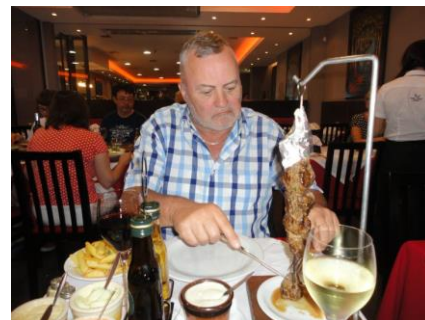
Palmegrene foran domkirken

En Pub i Funchal

til bagsiden af Mercado dos Lavradores, hvor vi kiggede ind til fiskehallen, som stod hel tom. Hele markedet var lukket palmesøndag, så folk kunne komme i kirke og blive velsignet inden påsken. Vi gik hjemad gennem midtbyen, men da vi kom til Domkirken, trak Karins nye forelskelse dog så kraftigt, at vi var nødt til at finde butikken igen, så vi kunne købe kanden, som skal bruges til chokolade til fødselsdage. Vi fortsatte nu hjemad mod hotellet, hvor vi tjekkede ind på værelset kl. 14.50, hvor indkøbet blev pakket sikkert væk. Vi lagde os lige en times tid, for at hvile ud oven på gåturen ned i Funchal. Da vi vågnede var solen begyndt at presse på, og efterhånden kom der liv nede ved poolen. Vi satte os på altanen, hvor vi delte en øl og spiste et stykke brød med hvidløgsost. Efterhånden skinnede solen så meget, at Karin tog bikinien på, for at lægges sig ned på solsenene ved poolen. Jeg blev oppe på værelset, så jeg kunne få skrevet dette afsnit i min beretning. Her kl. 18.00 ligger Karin stadig og soler sig, så jeg går lige der ned, så vi kan nyde et lille glas hvidvin i solen. Karin lå stadig og kogede, da jeg kom ned, men da jeg stillede mig i solen, så jeg skyggede, missede hun med øjnene, og syntes det var en god ide med et glas hvidvin. Efter hvidvinen gik vi op, for at få noget andet tøj på, inden vi lige skulle handle lidt, til at tage med hjem. Det fandt vi i Pingo Doce, og nu gik vi op på værelset, for at gøre klar til at gå ud for at spise.

Vi gik lige om hjørnet til Solar Da Ajuda, hvor vi også spiste den første aften. Karin ville have Espada fisk og jeg Espetada spyd. Fisken var lækker med stegt banan, og mine seks oksekødstykker var stegt helt perfekt. Sammen med vinen gik det hele op i en højere enhed. Godt mætte og tilfredse efter maden, gik vi tilbage på hotellet, hvor vi gjorde vore kufferter klar, så vi kun skulle smide det sidste i, inden vi kunne lukke dem, og tage dem med ned i receptionen, når vi gik til morgenmad. Nu kunne vi slappe lidt af og nyde den sidste aften på Madeira for denne gang.

Espetada-spyd

Mandag, den 14. april 2014:

I dag vågnede vi op til et kraftigt regnvejr, og som vejrudsigten ser ud, så har vi vist ramt den helt rigtige uge til vores ferie. Kufferterne var næsten pakket, så vi manglede kun at få det sidste lagt i og få lukket dem. Klokken 07.45 tog vi elevatoren ned og stillede kufferterne i Receptionen, så de er klar til afhentning. De skulle være stillet derned inden kl. 08.30, men nu var det gjort og vi kunne gå til morgenmaden. Efter morgenmaden tog vi op på værelset for sidste gang. Vi skulle lige tjekke en sidste gang og have vores håndbagage med. Vi afleverede vores nøglekort i receptionen og fik udleveret vores pas. Vi satte os i lænestolene i receptionen, hvor vi kunne følge med

Karin venter i Receptionen

i hvilke folk, der kom og gik. Klokken 09.40 blev kufferterne hentet af et par unge mænd og læsset i en varevogn, for at blive kørt til lufthavnen. Vi ventede i lænestolene indtil kl. 10.10, hvor vi begav os ned til busopsamlingsstedet ved Porto Mare. Efter kort tid kom bussen og Chris (Guiden) tjekkede os ind, for at være sikker på, at alle kom med. Desværre manglede der en, så vi kørte til de andre hoteller for at samle op, inden vi vendte tilbage til Porto Mare, og samlede "den sløve turist" op. Nu kunne vi fortsætte turen via motorvejen ud til lufthavnen, hvor vi blev genforenet med vores bagage, som stod lige ved døren, hvor vi gik ind i lufthavnsterminalen. Vi måtte stå i kø en lille times tid, for at komme frem for at aflevere vores bagage, inden vi kunne komme op til Securitee. Her måtte vi som alle de andre steder tømme lommer og tage livremmen af og lægge det i en kasse sammen med jakke og håndbagage. Computeren skulle tages ud af håndbagagen og lægges i en kasse for sig selv. Bagefter gik vi igennem metalscanneren, og for tredje gang på turen lykkedes det at komme igennem uden "bippen". Vi fandt gaten vi skulle ud af. Der var ingen kø, men vi havde fået vand i øjnene, så vi måtte lige "dryppe af", inden vi gik om bord. Da vi efter meget kort tid kom tilbage til gaten, var der kø. Nå skidt, det gik hurtigt med at komme gennem gaten og ud i bussen, som kørte os det sidste lille stykke frem til fly DK 36524, hvor vi steg om bord og fandt vore pladser, 16A og B. Efter alle var på plads, i et helt fyldt fly (177 pladser), kunne vi lette fra Madeira kl. 12.55 i sol og 22 C. Kaptajnen fortalte, at vejret i København var 5 – 7 C, overskyet, og vi kunne forvente at lande kl 18.50. Lidt en omvæltning ventede os! Heldigvis havde vi vinterjakkerne med i håndbagagen! Efter vi lettede, kunne vi, til højre, se [Desertas øerne](#), som er en af de 4 øer, som hører til Madeira øerne. – Madeira, Porto Santo, Desertas og Salvagens, der ligger helt nede ved Canarie øerne - Desertas har, selv om de ligger tæt på Madeira, et andet dyreliv end Madeira. På Madeira er der ingen farlige dyr, men på Desertas findes en af de mest farlige edderkopper der findes, nemlig Tarantellen. Og så har Desertas også en koloni af den truede art af sæler, der hedder Munkesæler. Efter at være drejet mere mod nordøst, kunne vi se [Porto Santo](#) med 9 km sandstrand under os til venstre. Nu gik det videre over Atlanten med kurs mod Santiago i det nordlige Spanien, over Biscayen, Paris, Bruxelles, Amsterdam, Sønderborg og til København. Vi fløj over skyerne det meste af vejen, og først da vi fløj over Fyn, kunne vi begynde af se land under os. Vi genkendte Storebæltsbroen og kunne se Sjælland som et landkort under os. Da vinden kom fra nordvest, skulle vi lige en smut ud over Køge bugt, så vi vinkede lige til Else & Erik, inden vi landede i CPH kl. 18.25. Efter vi var landet, gik vi sammen med Hanne og Poul Erik, som vi sad ved i flyet på vej til Madeira, og boede på samme hotel som. Vi var tidligere kommet til at tale om, at de kendte nogen fra Stevning, som også havde lejlighed i Harrislee. Det var Hans Jørgen Pedersen, som jeg har siddet i bestyrelsen med i Tennisklubben for mange år siden – Ja, verden er lille. Efter vi havde fået udleveret vores bagage og sagt farvel til dem, gik vi nu mod Terminal 1, for at få tjekket ind og afleveret bagagen, så vi var klar til at tage AlsieExpress til Sønderborg. Klokken 19.30 gik vi gennem Securitee. Selv om vi havde samme procedure hver gang inden Securitee, lavede metalscanneren alarm, da jeg gik gennem den. Så jeg måtte lige kropsvisiteres, men uden nogen gevinst.

I sikkerhedsområdet nød vi en øl med en ristet til, mens jeg fik skrevet lidt og Karin fik læst et nyt ugeblad. Så var det tid til boarding mod Sønderborg. Vi kom godt med flyet, hvor vi kun var 10 passagerer. Det var helt klart på turen hjem, så vi kunne nyde udsigten til de mange lys under os. Vi lagde mærke til forskellen på Øre-sundsbron, som er oplyst og Storebæltsbroen hvor kun pylonerne er oplyst. Efter 20 minutter i luften landede vi i Sønderborg, hvor Jeanne stod klar til at tage imod os og sørge for at vi kom hjem, og fik læsset bagagen ind i entreen. Efter Jeanne var kørt, fik vi lige tømt kufferterne, så vi i morgen kunne få vasket og ryddet væk. Nu var det tid til at gå i seng efter en lang transportdag.

Ventetid i CPH

Tirsdag, den 15. april 2014:

Klokken var 09.15 inden vi stod op. Heldigvis havde vi tømt kufferterne i aftes, og den første maskinfuld var blevet vasket i nat. Resten af vasketøjet blev ordnet om formiddagen. Vi kunne nyde morgenmaden uden hast, for Jeanne havde sørget for lidt indkøb, så vi led ingen nød. Senere kommer Jeanne, Morten, Marilena og Kasper for at høre lidt om vore oplevelser.

En fantastisk dejlig ferietur er til ende – Vi kan også kalde den Sølvbryllupstur. Oplevelserne har fuldt ud stået mål med forventningerne. Det har, for os begge, været rigtig god afstresning fra hverdagens arbejdsopgaver. Vi håber, vi senere får lejlighed til igen, at tage til Madeira og opleve den fantastiske dejlige ø, hvor oplevelserne står i kø. – Kære Karin, endnu en gang tak for de dejlige 25 år, og de oplevelser vi har haft sammen. Jeg glæder mig til fremtiden med flere oplevelser, som den vi lige har haft på Madeira. – TAK -

Sådan erindret – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, et citat fra H. C. Andersen:

”At rejse er at leve”!

- Og vi lever -

©2014 Ejlif@Petrat.dk

Stemningsbilleder fra Madeira

<http://Petrat.dk>